

๓๖. เมื่อผีเข้าโยมแม่

โยมแม่อยู่ที่ อ.สุวรรณคูหา จ.หนองบัวลำภู เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ โยมแม่ป่วยหนัก โยมพ่อบอกว่า เหมือนถูกผีเข้า เป็นมา ๕-๗ วันแล้ว กระผมจึงบอกโยมพ่อว่า ให้เอาพระของขวัญจากวัดพระธรรมกาย เป็นพระผงรุ่นเททองคำหลวงปู่วัดปากน้ำฯ คล้องคอไว้ แล้วจะไปเยี่ยม พอกระผมไปถึงบ้าน เห็นโยมแม่นอนหันหลังให้ โยมพ่อบอกว่า ตอนป่วยพาไปหาหมอ หมอเขาก็บอกว่าไม่ป่วย แต่ทานข้าวไม่ได้ ไม่มีแรง พูดบ่นเรื่อยเปื่อยไปทั่ว สงสัยถูกผีเข้า กระผมก็คุยกับโยมป้าที่อยู่ด้วยกันในตอนนั้นว่า ถ้าผีเข้าจะมีอาการอย่างนี้ (ตามความคิดเห็นของเจ้าของ Case Study) คือ

๑. สายตาจะหลบ หันหน้าหนี ไม่กล้าสบตาโดยเฉพาะกับผู้มีศีลธรรม

๒. นัยน์ตาจะแข็งทื่อ ไม่มีการกะพริบตาบ่อยเหมือนมนุษย์ปกติ

๓. ความรู้สึกนึกคิด การพูดคุยจะไม่ใช้ความรู้สึกนึกคิดจิตวิญญาณของคนเดิม แต่เป็นของคนใหม่

พอพูดจบ โยมแม่พูดขึ้นว่า พวกนี้คุยอะไรกันน่ารำคาญ ผมก็คิดในใจว่าปกติโยมแม่เป็นคนหูตึง พูดเบาๆ ทำไม่ได้ยิน โยมแม่ก็บอกว่า พูดเบาๆ ก็ได้ยินหมดแหละ กระผมจึงมั่นใจว่า ผีเข้าโยมแม่จริง

สมัยเด็กๆ กระผมเห็นเวลาหมอผีปราบผีต้องถามชื่อผีก่อน ถ้าผีบอก แสดงว่าผีกลัว ถ้าไม่บอกแสดงว่าผีไม่กลัว กระผมจึงเรียกโยมแม่ที่นอนหันหลังมาถาม

ว่า ชื่ออะไร เป็นใคร มาจากไหน ผีเข้าสิง
พูดว่า เขาไม่ให้บอก แล้วก็หันหน้าหนี
กระผมก็เรียกให้หันหน้ามาใหม่ ผีบอกว่า
ถ้าแน่จริงก็มาสู้กันสิ กระผมตอบทันทีว่า
O.K. แล้วก็เอาเหรียญปราบมารให้ดู ให้ดู
รูปหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กระผม
พูดว่า ดูให้ชัดๆ ว่าเป็นใคร ปราบภู
โยมแม่ไม่ดู กลับตาที่ แล้วพูดว่า แสงเข้า
ตา มองไม่เห็น ตาจะบอด แล้วก็หันหน้า
หนี นอนเงยบไม่พูดไปเลย ไม่สนใจใคร
ทั้งสิ้น กระผมก็ให้ดูเหรียญอีก จนฝึกแล้ว
มาก แต่ผียังไม่ยอมออก

กระผมถามว่า รู้จักพระไหม หมายถึง
ถึงตัวกระผมเองซึ่งเป็นพระลูกชาย ผีบอก
ว่า ไม่รู้จัก แสดงว่าคนพูดไม่ใช่โยมแม่แน่
แล้ว ผีบอกว่า ถ้าแน่ก็มาสู้กันสิ กระผม
ก็เลยบอกว่า พระไม่กลัวผีนะ มีแต่ฝึกแล้ว
พระ กระผมก็พูดเรื่องบาป - บุญ เรื่อง

นรก - สวรรค์ ให้ผีฟัง แต่ผีพูดว่า ไม่รู้จัก บุญหรือก รู้จักแต่ฆ่าๆ พร้อมทำท่าทาง ด้วยมือประกอบกรอฆ่าให้ดู กระผมพูด ลงท้ายด้วยการสร้างพระธรรมกาย ประจำตัวที่มหาธรรมกายเจดีย์ ชวนผี ทำบุญ ในที่สุดผียอมทำบุญด้วย จึง รวบรวมเงินได้จำนวนสองพันกว่าบาท คือ บอกคนโน้นคนนี้แล้วมาทำบุญด้วยกัน แล้วเขียนจองสร้างองค์พระไว้ก่อน

กระผมก็บอกให้ผีที่เข้าสิงอนุโมทนา- บุญ แต่ผีนั่งเฉยๆ เพราะทำไมไม่เป็น กระผมจึงสอนให้อนุโมทนา จึงทำเป็น กระผมก็ถามชื่อผี เพื่อจะกรอกชื่อ จะได้ อุทิศบุญไปให้ แต่ผีบอกว่า เขาไม่ให้บอก กระผมพูดว่า ถ้าไม่บอก เวลาอุทิศบุญก็จะ ไม่ได้รับบุญ ในที่สุดผีจึงบอกว่า ชื่อ “ผง” โยมพ่อโยมแม่ทั้งหลายถึงกับร้อง อ้อ ปู่ผง นี่เอง อดีตเคยเป็นหมอปราบผีในเขต ๔

ตำบล ถ้าผีเข้าคนไหนล่ะก็ ไปบอกคนอื่น
ไม่ยอมหาย แต่ถ้าบอกปู่ผิงแล้วหาย ก็
ถามนามสกุลต่อไป นามสกุลเดียวกับโยม
แม่ของผมนะครับ แล้วถามอายุเท่าไร ผีบอก
๘๕ ปี ถ้ารวมกับตอนตายแล้วถึงปัจจุบัน
อายุประมาณ ๑๓๐ ปี

กระผมเขียนใบสรางพระเสร็จแล้ว
ให้ผีอธิษฐานอยู่พักหนึ่ง แล้วก็ให้ถวายคิน
ผม พอถวายเสร็จ ผีก็พูดว่า เย็นกาย
สบายใจดีมาก ยิ้ม และร้องรำทำเพลง มี
แวตาสดใส มีแรงขึ้นมาก ผีพูดว่า ขณะนี้
ที่โคกตูมภูน้อยกำลังมีการละเล่นตีกลอง
เถิดเทิงสนุกมาก คนก็มามากมาย (คนในที่
นี้ หมายถึง ผีในภูมินั้น) ที่โคกตูมภูน้อยนี้
เป็นดงป่าไม้ ชาวบ้านเชื่อกันว่า ที่นี้มีผีดุ
ฆ่าคนตายมาแล้วหลายศพ ใครไปถางป่า
ทำไร่ทำสวนไม่ได้ ต้องตายทุกคน และทุก
วันพระชาวบ้านจะได้ยินเสียงกลองดังเป็น
ประจำ

โยมแม่เคยพูดว่า มีมิดจ๋อคือ
กระผมคิดว่า ผีคงเอามิดจ๋อคือโยมแม่
จริง และกระผมอยากจะให้ผีออกจากร่าง
โยมแม่ ตอนนั้นที่คือโยมแม่มีพระของขวัญ
อยู่ ๒ องค์ กระผมจึงเอาเพิ่มอีก ๑ พวง
ประมาณ ๕ องค์ ผีบอกว่า กลายเป็นมิด
อีโต้จ๋อคือแล้ว กระผมจึงใส่เพิ่มอีก ๑ พวง
รวมเป็น ๓ พวง ผีบอกว่ากลายเป็นมิดอีโต้
เชือดคอขาดแล้ว พร้อมกับร้องเสียงหลง
ดังลั่น พร้อมกับเอามือจับคอตนเองนอน
ดิ้นแต่ัวๆ เหมือนคนถูกมิดเชือดคอจริงๆ
กระผมคิดในใจว่า โยมแม่เราตายแน่เลย
จนลืมนึกว่าเป็นผีเข้า จึงรีบเอาพระของ
ขวัญออกจากคอทันที ๑ พวง โยมแม่ก็
เอามือจับคอตนเองพูดว่า นี่กว่าคอขาด
แล้ว เหลือแค่มีดอีโต้จ๋อคืออยู่

กระผมคิดว่า ที่ผีไม่ออกเพราะมีพระ
คล้องคอไว้ จึงให้ถอดออกให้หมด แล้ว

คล้องคอใหม่ ในที่สุดโยมแม่ก็นั่งคอตก
ก้มหน้าเจิบอย่างเดียว แล้วอาการก็ดีขึ้น
จึงไปทำบุญที่วัดใกล้บ้าน ต่อมาฝิกก็ไม่มาอีก
แล้ว

เรื่องที่เกิดขึ้นกับโยมแม่นั้นเป็นความจริง
หรือเป็นอะไรครับ ถ้าเป็นความจริง เป็นผี
ประเภทไหน ลักษณะเป็นอย่างไร ใช้ที่
เรียกกันว่า ผีปอบ หรือไม่ เวลาโยมแม่
พูดนั้นเป็นโยมแม่พูดจริงหรือว่าใครพูด
ครับ แล้วตอนนั้นวิญญาณโยมแม่อยู่ที่ไหน
ทำอะไรอยู่ครับ

แสงที่เหรียญพระปราบมาร ส่องตา
โยมแม่นั้น ตลอดจนที่โยมแม่พูด เช่น พูด
ว่า ร้อนๆ หนาวๆ ไม่มีแรง มีมิดจ่อคอ มี
มิดอีโต้จ่อคอ มีมิดอีโต้เชือดคอขาดนั้น
เกิดจากอานุภาพอะไรครับ พระของขวัญ
รุ่นไหนครับ แล้วมิดเชือดคอใครครับ

ปู่ผงตายแล้ว ไปอยู่ไหน ตอนมา
เข้าสิงนั้นมาทำไม มากับใคร ผีอธิษฐาน
จิตตอนทำบุญสร้างพระธรรมกายประจำตัว
ว่าอย่างไรครับ

ที่ดงป่าโคกตูมภูน้อยนั้นมีผีอยู่จริง
ไหมครับ และเป็นสถานที่ที่มีผีอยู่มากจริง
ไหมครับ โยมแม่ทำกรรมอะไรมา และทำ
อย่างไรโยมแม่จึงจะไม่มีผีมาเข้า

คุณครูไม่ใหญ่

เรื่องที่เกิดขึ้นกับโยมแม่นั้นเป็นผีจริงๆ
แต่คำว่า “ผี” นั้นมีความหมายกว้างมาก
เพราะว่ามันรวมถึงกายละเอียดในระดับพื้น
มนุษย์หลายๆ อย่าง คือ มีกายละเอียด
เยอะแยะที่มนุษย์มักจะรวมเรียกว่า “ผี”

สำหรับของโยมแม่นั้น เป็นผีที่อยู่
ในสายการปกครองของท้าวเวสสุวัณโณ คือ
สายยักษ์ แต่ก็ไม่ใช่ยักษ์ตัวดำ ตาโปน

ห้วยหยิกอย่างที่เรเคยเห็นในภาพ ที่มาเข้า
ร่างโยมแม่นั้นจะมีลักษณะคล้ายๆ มนุษย์

ผีปอบก็คือผีสายยักษ์ อยู่ในสายการ
ปกครองของท้าวเวสสุวรรณนั่นเอง ที่เข้า
สิงร่างมนุษย์ ก็เพื่ออาศัยร่างมนุษย์กินอาหาร
โดยเฉพาะอาหารดิบๆ หรือสัตว์เป็นๆ เช่น
ไปหักคอเปิดไก่ในเล้ากิน เป็นต้น

ที่เข้าสิงร่างของโยมแม่หรือบางคน
ได้ เพราะมีวิบากกรรมทางนี้ คือ ไม่ได้เข้า
สิงได้ทุกคน คนๆ นั้นต้องมีวิบากกรรมทางนี้
คือ ในอดีตชาติ บุคคลนั้นเคยนับถือผี
เช่นไหว้ผีเป็นสรวงที่พึ่งที่ระลึกยามที่มี
ทุกข์ จนเป็นธรรมเนียมประเพณีปฏิบัติกัน
มา โดยฆ่าสัตว์เช่นผี บางทีก็ฆ่าสัตว์เล็ก
เช่น เป็ด ไก่ บางทีก็ฆ่าสัตว์ใหญ่ เช่น วัว
ควาย เป็นต้น ฉะนั้นจึงมีกรรมอยู่ ๒
อย่าง คือ

๑) กรรมที่เคยนับถือผีพวกนี้เป็นชีวิตจิตใจ

๒) กรรมทำปาณาติบาต คือ ฆ่าสัตว์เพื่อเซ่นไหว้ จึงทำให้พวกนี้มาเข้าร่างได้ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ

๑. อาศัยร่างเพื่อกินอาหาร

๒. อาศัยร่างเหมือนเป็นร่างทรง เพื่อยกระดับตัวเองว่า มีผู้นับถือมาก

๓. เพื่อทำร้ายให้เจ็บป่วยหรือตาย เพื่อที่ว่าตายแล้ว จะได้ไปเป็นบริวารหรือสานุศิษย์ หรือตายแทน เพื่อตัวจะได้ไปเกิดใหม่เป็นภพภพของเผ่าพันธุ์พวกนี้ ที่มีกรรมอย่างนี้

เมื่อผีเข้าสิงร่างโยมแม่ เขาจะกดทับด้วยมนตร์ ทำให้ขาดสติ หรือหมดสติไป

ขึ้นอยู่กับว่า ทับครึ่งตัว หรือว่าเต็มตัว ถ้าครึ่งตัว มันก็จะขาดสติ แต่พอรู้อยู่บ้าง แต่ว่าบังคับตัวเองไม่ได้ แต่ถ้าเต็มตัว จะหมดสติ คือ ลืมไปเลย

ที่ผีสิงร่างโยมแม่บอกว่า เห็นแสงที่ เจริญปราบมารส่องตานั่น ผีเห็นจริงๆ ด้วยอานุภาพบารมีธรรมของมหาปูชนียาจารย์ที่ท่านทำวิชชาธรรมกาย ทำให้ผีรู้สึกอย่างนั้นและเห็นเป็นอย่างนั้น ซึ่งเจริญปราบมารทุกรุ่นก็มีอานุภาพทั้งนั้น ถ้ามีใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง

ส่วนที่ผีเห็นเป็นมิดเชือดคอนั้น เป็นเพราะกรรมของผีเอง ที่เคยทำปาณาติบาตเอาไว้ ในลักษณะอย่างนี้ คือ ฆ่าเบ็ด ฆ่าไก่ ฆ่าวัว ฆ่าควาย โดยการเชือดคอ บั่นดาลให้เห็นด้วยวิบากกรรม

ผีที่เข้ามาสิงเป็นปู่ผองจริงๆ ที่ไปเกิดในสายยักษ์ ด้วยวิบากกรรมที่นับถือผี

และก็ไม่ได้ทำบุญอะไร แถมมีกรรม
ปาณาติบาต ที่มาเข้าสิงเพราะต้องการเอา
ไปอยู่ด้วย เพื่อเอาไปเป็นบริวารของตน
โดยเจตนาจะให้อดข้าวตาย

ปู่ผงมากับลูกสมุนของผีที่เป็นหัวหน้า
หรือยักษ์ประเภทที่เป็นหัวหน้า เพราะพวก
นี้อยากได้สมาชิกเพิ่ม เหมือนนักเลงที่
ต้องการมีพวกมากๆ แล้วก็มีการเชียร์กัน
มีการฉลองถ้าใครสามารถหาสมาชิกใหม่
มาได้ ก็จะฉลองตีกลองกันลั่น แล้วก็จะมี
ลั่นระตึก คือ เข้าให้ได้ เข้าให้ได้ แล้วก็
ถามกันจะเข้าได้ไหม ลิงได้ไหม เพื่อจะให้
เอาให้ได้ เอาเลย เอาเลย เอ้า เฮ เข้าไป
เลย แล้วก็ร้ายเวทไปเรื่อย จะมีกองเชียร์
ซึ่งเป็นพวกนี้แหละ

ตอนถวายพระประจำตัว ผีได้อธิษ-
ฐานว่า ขอให้มียอำนาจเหนือผีตัวอื่นๆ พุด
ง่ายๆ คือ อยากร่ง ไม่ได้คิดจะไปเกิดบน

สวรรค์หรือเกิดใหม่ เพราะกรรมยังหนาอยู่
จึงยังอยู่ในหมู่พวกนี้ มีความคิดวนๆ อยู่
อย่างนี้ แต่อยากยกระดับตัวเองขึ้นเป็น
หัวหน้ามาเฟียผี เป็นหัวหน้าเขตที่จะ
ปกครองดูแลพวกนี้อีกทีหนึ่ง

ที่ดงป่าโคกตูมภูน้อยเป็นหมู่บ้านผี
พวกนี้ และปู่ผั่งก็อยู่ตรงนั้น โดยทำเวสสุ-
วณโณ ท่านก็สั่งให้หัวหน้าเขตต่อๆ กันลง
มา กำหนดเขตให้หัวหน้าเขตตรงนี้
ปกครองบริเวณตรงนี้ตามวิบากกรรม และ
ตอนนี้ปู่ผั่งอธิษฐานอยากจะเป็นหัวหน้า
แทน

วิธีแก้ คือ ให้โยมแม่เลิกนับถือผี
หรือเลิกแกลังทำเป็นผีเข้า เพื่อชูลูกหลานตอน
ลูกหลานทำตัวไม่ดี แล้วก็ให้ตั้งมั่นในพระ
รัตนตรัย ให้ทำบุญทุกบุญ ทั้งทานศีล
ภาวนา ให้สม่ำเสมอจนตลอดชีวิต ก็
พ้นจากวิบากกรรมพวกนี้ได้